

Šmudla je nástupkyně mojí psí přítelkyně Besky. Fenky z útulku s povahou, a chováním vlka a taky s jeho vizáží. Není to tak dlouho, co přešla Besinka za Duhový most a doplnila tam tak už komplet tu naši partičku sídlištní. Šmudlajs je asi tak rok stará vlčáková potrhlice. Mezi její předky patří určitě i některá z kolií. Miluje bahno, bufet, lidi a honičky. Tedy - dokonalý sparingpartner pro naši Talinku, že? Holky už se spolu potkaly. Ale protože Tali měla na sobě košík a chovala se zase jako idiot, tak se jí Šmudlajs bála.

Tohle ráno bylo ale všechno trochu jinak. Vyšli jsme s Tali předním vchodem a ona vypálila k protějšímu domu. Páč minule tam byl přeci ten chleba a tomu se nedá odolat. Odvolání bylo, to je pravda. Ale až z těsné blízkosti. A pomohl mi v tom pochopitelně košík na kušně. Její kušně, to je jasný ☐ . Na scéně se objevily Dášanky a tak bylo nutno je jít pozdravit. Stejně jako jejich páníčka.

A taky páníčka od obryně Miušky. Jenže ten měl s sebou, poprvé co je znám, jen jejího pidiparťáka. Bylo mi jasné, že něco je špatně. Udělala jsem cestou k nim posunek a on mi to odkýval. Torze žaludku a slezina k tomu. Navíc se to stalo, když nebyli doma. To je hodně špatná kombinace. Hodně moc špatná. I přesto Mia bojovala, stejně jako operátoři. Jenže ten nápor a velkou ztrátu krve nezvládlo její šestileté srdíčko. Tohle nemám vůbec ráda. Ne. Já to nesnáším. Tali mi ovšem nedala moc prostoru na smutek nad tím, že už neuvidím Miušky laskavý a do sebe obrácený pohled. Bylo mi ctí být jedním z mála cizích lidí, kterým Mia důvěřovala. S Tali prostě nebývá moc prostoru na cokoli.

Teď zblejskla, jak se k nám opodál řítí právě Šmudlajs a traadadáááá vyřítila se jí naproti. Tudíž jsem se stejným směrem musela vydat taky. Páníček na naši skupinku volal, že Šmudla akorát začala hárat. To ovšem Tali pochopitelně netrápí a nikdo jinej se už ke Šmudle neměl šanci dostat. Zabrala si ji pro sebe

Tím, že iniciátorkou kontaktu byla tentokrát právě Šmudla, která honičku rozjela, bylo to o něčem jiném. Navíc Šmudlajs je v pohybu o dost mrštnější, protože je drobnější. Takže i když ji superrychlá Talimůra stíhá natěsnačku, stačí Šmudle hodit na poslední chvíli klíčku, otočku, uhnout a jaká byla Talinka? Nahranááááá ☐ ☐ A to Šmudlu děsně bavilo. Tali je nejradši v pozici stíhačky, než stíhaného, takže jí to děsně bavilo taky. A tak, kdybyste tam byli, uvidíte tři Blaženy. Šmudlu-honěnou, Tali-honící a Koláče-na to nadšeně civící. Protože to se mi prostě nevochodí. Tali díky své velikosti, flekům a potrhlosti nemá mnoho kámošů,

který s ní do takový akce půjdou. A když se pak najdou, jsem za to hrozně ráda a ráda vidím, jak je u toho Tali šťastná jak bleška. Přerostlá bleška.

Honička byla v podstatě jedinou náplní tohodle venčení, protože holky lítaly a lítaly a ..... lítaly. A pak už se muselo ale jít domů, protože tam čekal ještě Rumíček. Rozloučili jsme se s páníčkem a já ještě zavolala, že se třeba ještě stihneme potkat s Rumíčkem. Vedle mě řapalo vysmátý flekatý tornádo, místo jazyku kravatu a očima se to ptalo, ešivá sem to viděla, jak to bylo bombardácký. No viděla, Talinko viděla, lítaly jste tam jak magoři dostatečně dlouho, aby se to nedalo přehlídnout. Byla tak nadšená, že zapoměla cestou k domu vyvést nějaký ty alotria a naopak kousek od vchodu už sama koukala, jestli si stihneme závody na podestu. No jasně, takže: "Tři - dva - jedna - kdoooo tam bude prvníí!!!" ☐ .

Doma proběhla střídačka. Tali se vypleskla na pelíšek a Rumíček si vzal s sebou balonek. Toho ovšem nebylo v podstatě třeba. Sice si ho pustil ze schodů a pak ještě před domem z podesty. Ale pak na něj nějak nebyl čas. Obešli jsme vedlejší panelák a když jsme došli k louce, vidím na druhém konci Šmudlu. A tak tam zamíříme. Evidentně si mozek zabral jako svoje území pan Alzheimer, páč jinak si to neumím vysvětlit. Nějak jsem zapoměla na to, co Šmudlopáníček říkal prve. Že totiž Šmudla co? Hárááá ☐ . Takže nic, že jo a naopak vybidnu Rumíčka, aby se za ní vydal. Jehehééé. No až když si všimnu, jak intenzivně se kolem fenky šmrdolí kavalírek, zabliká to v lampárně a rozsvítí se mi. Eh, no co už. Rumíček je rozumnej pán, zvykej, že i tady by se mělo nějak poslouchat. Kavalírek je odvelen a tak ani nemůže vzniknout nějaký napětí. Navíc Šmudla prý hárá teprve druhý den. Takže to je brnkačka.

A zatímco v případě Tali to byla minule Šmudla, kdo se bál - protože Tali byla okošíkovaná, tak v případě Rumíčka to bylo obráceně. Při prvním kontaktu, kdy se potkali, měla košík Šmudla a v honičce byla stejně neurvalá, jako Tali. Tím pádem to Rumíček velmi rychle odpískal a poslal jí.... řekněme, že do háje ☐ , abychom byli slušní. Ale i tady je dneska všechno jinak. Proooooože, kdo by odolal honičce s háravkou, že jo. A tak tam opět lítají dva magoři, stříhají klíčky, otočky a hlína vyletuje. No a my dvounožci stojíme a usmíváme se jak..... no jasně, jak blbečci. Škoda, že čas lita se stejnou intenzitou jako ti dva, protože já už fakt musím jít, neb hola, hola, práce volá.

Takže halt musíme no. Vedle mě jde opět vysmátej gezichtík s jazykem na vestě. Ještě jeden závod na podestu (bože mě bolejí nohy!! ☐ ) a pak huž do montérek, vymalovat obličej na

xicht, vydat odchodový odpustky a šup do rachoty. Ale bylo to moc prima ráno. Prima ráno se Šmudlou.